

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

“กฎกระทรวง ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2537” ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 111 ตอน 42 ก. หน้า 35-38.

26 กันยายน 2537.

กรมประชาสัมพันธ์. สัมมนาเชิงปฏิบัติการปฏิรูปงานข่าวและรายการ. ม.ป.ท. :

กรมประชาสัมพันธ์, 2540.

เกรียงศักดิ์ รุ่งชนเกียรติ. ความคิดเห็นของผู้ฟังในเขตจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อสถานีวิทยุ

อ.ส.ม.ท. อุบลราชธานี FM 107.0 MHz. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์

มหาบัณฑิต (การบริหารสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

เกษินี จุฑาวิจิตร. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏ

นครปฐม, 2542.

กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

เทียน ทองแก้ว. การสื่อสารหลักการและแนวปฏิบัติ. สุรินทร์ : ม.ป.พ., 2529.

ฉรินันท์ อนุวัชศิริวงศ์. พฤติกรรมการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : O.S. Printing House, 2528.

ธรรมรัฐ ศิริเจริญ. ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟังที่มีต่อสถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชน

แห่งประเทศไทย รายการอีซี่ เอฟเอ็ม 105.5. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์

วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

นภดล ใหม่คามิ. ความต้องการการเรียนรู้ผ่านรายการวิทยุด้านการเกษตรของเกษตรกรในอำเภอ

โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม : การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,

2546.

นภาพรณี อัจฉริยะกุล. การจัดรายการวิทยุกระจายเสียง หน่วยที่ 4. (สาขาวิชานิตยศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช). พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2534.

นงนช อางหาญ. บทบาทของนักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงในการส่งเสริมภูมิปัญญาพื้นบ้าน :

กรณีศึกษานักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2549.

ประสิทธิ์ ทองอุ่น. พฤติกรรมมนุษย์กับพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : เวิร์คเวฟ เอ็ดดูเคชั่น, 2542.

ปัญญา เป็นเพชร. การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อรายการวิทยุ

Wenner, Lawrence. Media Gratification Research : Current Perspectives. Beverly Hill : Sage, 1985.